

Arrest

nr. 232 214 van 4 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. JANS *loco* advocaat I. SIMONE en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, sjiit van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn van Bagdad, Central-Irak. Uw vader was officier in het Irakese leger en ging in 1993 op pensioen. Nadien kreeg hij een functie binnen de veiligheidsdiensten en werd hij verantwoordelijke van de Baath-partij in Al-Thawra. Na de val van Saddam in 2003 vertrok uw vader naar Syrië en keerde hij slechts sporadisch en voor korte periodes terug naar Irak.

In november 2007 werd hij gearresteerd omwille van zijn affiliatie met het vorige regime. Pas in december 2009 werd hij vrijgelaten nadat u smeergeld had betaald om hem vrij te krijgen. Op 1 maart 2010 overleed uw vader aan de gevolgen van een hartaanval.

Op 12 april 2010 stopten er drie politiewagens voor de deur van uw informaticawinkel. De personen vroegen uw naam en sloegen u. Ze namen tientallen laptops in beslag en namen u mee naar hun bureau. Op de dag van uw arrestatie stelden ze u enkele vragen over uw vader. Op 12 augustus 2010 werd u naar een andere plaats overgebracht waar men u beloofde vrij te laten. Diezelfde dag werd u opnieuw naar de eerste plaats overgebracht en op 17 augustus 2010 werd u vrijgelaten. Kort na uw vrijlating ging u op zoek naar de verantwoordelijken voor uw ontvoering en de in beslag genomen computers. Via een vriend kon u bij het ministerie van Binnenlandse Zaken klacht indienen bij het Nationaal Bureau voor Informatie en Ondervraging. Na hun onderzoek bleek dat een zekere M.r., een secretaris van de "Commissie Opvolging voor Leden van de Baath-partij", en een zekere M. A., een kapitein bij de politie, achter uw ontvoering zaten. Over de in beslag genomen goederen had u nog altijd geen nieuws, daarom zette u uw zoektocht verder. In de namiddag van 4 oktober 2010 parkeerde u uw wagen vlak bij het appartement van uw broer, waar u na uw arrestatie woonde. Toen u met uw vrouw en dochter bij het appartement aankwam hoorde u een ontploffing. U ging kijken wat er gebeurd was en zag dat uw wagen was ontploft. Blijkbaar had iemand een kleefbom onder uw wagen bevestigd. Eerst durfde u niet zeggen dat het uw wagen was. Pas nadat de rust was teruggekeerd vertelde u aan de politie dat het uw wagen was. Op het politiebureau legde u verklaringen af en diezelfde avond keerde u naar huis terug. Nadien probeerde u een kopie van het proces-verbaal en de aanklacht te bemachtigen bij de politie. U verkreeg die met de toestemming van de rechtbank. Ondertussen had een vriend van u paspoorten voor u en uw familie geregeld, waarna u op 15 oktober 2010 besloot Irak te verlaten in het gezelschap van uw zwangere vrouw en kind. Op 28 oktober 2010 kwam u aan in België en een dag later diende u een verzoek om internationale bescherming in. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloot om u op 14 april 2011 de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet omdat uw regio van herkomst, zijnde Bagdad, op dat moment als dermate onveilig werd bevonden dat een burger zoals uzelf een risico op ernstige schade dreigde te lopen in het kader van een binnenlands conflict. Daar uw asielrelaas niet als geloofwaardig werd beschouwd, was het CGVS anderzijds van oordeel dat er in uw hoofde geen sprake was van een gegronde vrees voor vervolging en werd u bijgevolg de vluchtelingenstatus geweigerd.

Uw echtgenote, X M. A. (CG 10/20334B en OV 6.715.125) besloot op 12 september 2012 samen met uw kinderen naar Bagdad terug te keren, waarna het CGVS op 31 januari 2013 besloot haar subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. Op 23 december 2015 besloten zowel u als uw echtgenote een volgend verzoek in België in te dienen. Uit de verklaringen die u in het kader van uw volgend verzoek bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had afgelegd bleek dat u van mei 2013 tot november 2015 ook was teruggekeerd naar Bagdad, Centraal-Irak.

In het licht van deze nieuwe elementen werd u op 9 augustus 2018 door het CGVS gehoord om deze elementen toe te lichten en om de mogelijkheid van een intrekking/opheffing van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren. Tijdens dit persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u eind mei 2013 vanuit België terugkeerde naar Irak en dat u vervolgens tot 17 december 2015 in Bagdad verbleef. U gaf hierbij aan dat uw familie en schoonfamilie begin mei 2013 door bendes of agenten van de veiligheidsdiensten aangevallen werd omdat ze op zoek waren naar u. Blijkbaar ging het om dezelfde personen waarmee u in 2010 problemen had, met name de bende van M. A.-L.. Toen uw echtgenote hierna een paspoort wou aanvragen, bleek dat ze dit niet mocht en zij een reisverbod had. Omdat het leven van uw familieleden in gevaar was diende u eind mei 2013 naar Irak terug te keren. De eerste drie maanden na uw terugkeer naar Irak verbleef u bij vrienden om vervolgens vanaf september 2013 naar de wijk Karrada in Bagdad te verhuizen, waar u verbleef tot 7 november 2015. Hoewel u dacht dat u snel paspoorten voor uw vrouw en kinderen ging kunnen regelen door middel van smeergeld, slaagde u hier niet in. Vanaf september 2013 ging u terug aan de slag in de computersector en opende u uw eigen zaak in de Sinaha-straat, waar u tot 5 november 2015 bleef werken.

Hoewel uw broer beweerde dat uw probleem met de bende van M. A.L. via de stammen en via bemiddeling rond midden juli 2013 opgelost werd, geloofde u hem niet. U had gelijk, vanaf september 2013 kwamen M. A.-L. en zijn bende u immers afpersen in uw zaak en eisten zij geld. U betaalde het afpersingsgeld een zestal keer, maar vanaf juni 2015 besloot u hiermee te stoppen. Op 1 november 2015 reden u en uw dochter met de wagen in Karrada Ghareh, toen u beschoten werd en hierdoor een auto-ongeval kreeg.

Op 7 november 2015 werd u door een vriend opgebeld die u wist te vertellen dat er op uw zaak geschreven stond dat u gezocht werd door de stammen. Toen u vervolgens naar uw zaak ging om dit met uw eigen ogen te zien, werd u door twee auto's beschoten toen u probeerde de deur van uw zaak te openen. Vanaf die dag besloot u uw vrouw en kinderen naar haar broer A. te brengen en zelf onder te duiken bij uw vriend M.. In de periode dat u en uw vrouw ondergedoken waren, slaagde u er in om via de Franse ambassade in Bagdad een Schengenvisum te bekomen.

Op 13 december 2015 was u onderweg om vliegtickets te kopen, toen u plots beseftte dat u gevolgd werd door een auto. Toen u stopte, stopte deze auto naast u en werd er vanuit deze auto een wapen getrokken en tweemaal op u geschoten. Hoewel de twee kogels enkel uw auto geraakt hadden, beseftte u dat dit een direct poging tot moord was waaraan u was kunnen ontkomen. De volgende dag, op 14 december 2015, ging u hier een klacht over indienen bij de rechtbank van Karrada. Op 17 december 2015 besloot u vervolgens Irak te verlaten om via Doha en Parijs uiteindelijk in België aan te komen. U kwam hier aan op 20 december 2015. Na uw vertrek uit Irak zouden uw broer en oom nog problemen gekend hebben omwille van u. Omdat uw stam geen bijkomende problemen meer wou hebben omwille van u, besloten zij u op 18 januari 2018 uit uw stam te verstoten.

Tot slot voegt u ook nog toe dat u van oordeel bent dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat uw dochters hier op school zitten, zij goed geïntegreerd zijn en u niet wilt dat zij naar Irak terugkeren.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van 9 augustus 2018 legde u volgende originele documenten voor ter staving van uw verklaringen: de identiteitskaarten van u, uw vrouw en kinderen, de nationaliteitsbewijzen van u en uw vrouw, kieskaarten, woonstkaart, geboorteakte, badge van de vakbond, een USB-stick, documenten betreffende de terugkeer van uw vrouw naar Irak, huwelijksakte, een betaalbewijs van de ambassade, ziekenhuisdocumenten betreffende uw dochter de paspoorten van uw vrouw en kinderen. Ook legt u een kopie voor van volgende documenten: attesten van een psycholoog, medisch attest, Belgische verblijfskaarten, foto's van het opschrift op uw zaak, documenten betreffende uw aangifte van 14 december 2015, info en documenten over uw oom, facturen werk en foto's van uw dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Uit de medische documenten die u neerlegt, met name een attest van een psycholoog, blijkt dat u zich in een psychisch moeilijke situatie bevindt, waarbij u angstig en nerveus bent en u niet zou slapen. Dit wordt op zich niet betwist.

Uit de voorgelegde documenten blijkt echter nergens dat u, omwille van uw medische toestand, niet in staat zou zijn geweest op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw procedure te doorlopen en deel te nemen aan uw gehoor. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS overigens ook zelf nergens aangehaald dat u, omwille van uw gezondheidssituatie, problemen kende en zulks blijkt ook nergens uit de schriftelijke weerslag van het persoonlijk onderhoud (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U werd op 14 april 2011 de status van subsidiair beschermde toegekend omdat uit een grondige analyse van de toenmalige situatie in Irak bleek dat er in Bagdad "een reëel risico (bestond) van ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict" in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks het feit dat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend blijkt duidelijk uit artikel 55/5 van de vreemdelingenwet dat de status van subsidiaire beschermde in beginsel geen permanente status is, en dat een onderdaan van een derde land onder bepaalde omstandigheden kan ophouden een subsidiair beschermde te zijn.

Artikel 55/5 Vw. bepaalt immers dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of **zodanig gewijzigd zijn** dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval **wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus wordt voldaan** (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en niet-voorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 Vw., wanneer de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en niet-voorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reële risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vw. (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).

In casu dient aldus te worden beoordeeld of er in Bagdad nog steeds sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reële risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen sprake meer is van een dergelijk uitzonderlijke situatie in Bagdad. De beslissing om het beleid aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw. te wijzigen was gestoeld op een grondige analyse van nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie in Irak. Die informatie werd op professionele manier verzameld uit verschillende objectieve bronnen, waaronder het UNHCR, relevante internationale mensenrechtenorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. Op basis van de beschikbare informatie kwam de Commissaris-generaal tot de conclusie dat de duidelijke verbetering in de veiligheidssituatie in Bagdad al enige tijd van kracht was, en dat er geen indicaties waren dat de situatie in de nabije toekomst zou verslechteren. Deze wijziging in omstandigheden kon dan ook als voldoende duurzaam worden bestempeld, wat de beleidswijziging rechtvaardigde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze beoordeling sindsdien meermaals bevestigd (zie oa. RvV 26 november 2015, nr. 157 161), en ook het EHRM is van oordeel dat de veiligheidssituatie in Irak niet dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon naar Bagdad een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, 23 augustus 2016, para. 53-55). Uit het gegeven dat het CGVS al sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen reden meer bestaat om aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet; dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd wordt; en dat deze beoordeling nog steeds overeind blijft, kan worden afgeleid dat de beslissing om in uw hoofde over te gaan tot de opheffing van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus geen overhaaste, doch wel een redelijke beslissing betreft, juist omdat de wijziging in de omstandigheden op grond waarvan u de status werd toegekend al enige tijd van kracht is en bijgevolg als voldoende duurzaam kan worden aangemerkt.

De informatie waarover het CGVS heden beschikt, bevestigt bovendien dat de verandering in omstandigheden in Bagdad, dewelke plaatsvond nadat aan u de status van subsidiair beschermde werd toegekend, nog steeds een voldoende ingrijpend en een niet-voorbijgaand karakter hebben. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi aan dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Het offensief dat IS vanaf juni 2014 in Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad veranderd zijn, en dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Het gros van de terroristische aanslagen is wel nog steeds toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen.

IS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Wel pleegt IS nog sporadisch zware aanslagen. Daarnaast vinden er frequent minder zware aanslagen plaats.

Het voormelde geweldspatroon heeft weliswaar tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers te betreuren vallen, doch hierbij dient benadrukt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is. Bovendien is het aantal incidenten en slachtoffers in Bagdad reeds geruime tijd aan het dalen. Meer zelfs, het aantal incidenten in Bagdad heeft sinds begin 2017 zijn laagste punt in jaren bereikt. De veiligheidssituatie in Bagdad is bovendien zodanig verbeterd dat de Iraakse autoriteiten van start zijn gegaan met het ontmantelen van "blast barriers" en "checkpoints" in bepaalde gebieden in centraal Bagdad.

Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het dagelijks leven van de gewone Iraakse burger is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in de provincie Bagdad, (met een oppervlakte van 4555 km², en iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont) ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische militieën, de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd. Verder zijn de scholen in Bagdad geopend, ligt het schoolbezoek er tamelijk hoog, en is er gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds worden deze checkpoints meer en meer afgebouwd, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Het nachtelijke uitgaansverbod dat voorheen meer dan een decennium gold werd bovendien begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer terug ingevoerd. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van het ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter van de verandering in de algemene veiligheidssituatie. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints en "blast barriers" toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad niet duurzaam verbeterd was zij de bewegingsvrijheid binnen de stad verder zouden hebben beperkt.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden ("IDP's") op te vangen (UNHCR Position on Returns to Iraq, 14 november 2016 nr. 34) en er keren sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug naar onder andere Bagdad (ibidem, nr. 40). UNHCR maakt bovendien nergens melding dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat de situatie in Bagdad ingrijpend gewijzigd is dat zij er geen reëel risico meer lopen op ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Immers, indien de Bagdadi's die vanuit België en andere Europese lidstaten terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad nog steeds dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier blijkt dat u tussen 2013 en 2015 langdurig naar Irak terugkeerde. Zo blijkt immers dat u eind mei 2013 naar Bagdad, Centraal-Irak, terugkeerde en u er vervolgens onafgebroken verbleef tot 17 december 2015, in casu gedurende een periode van meer dan 1,5 jaar, hetgeen u zelf tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde (CGVS, p. 7-11). Gelet op deze bevindingen kan er niet anders dan vastgesteld worden dat u langdurig vrijwillig terugkeerde naar uw regio van herkomst, Bagdad, hetgeen de appreciatie van het CGVS over de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad bevestigt.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

Weliswaar haalt u aan dat u nog steeds vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie vreest omwille van elementen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw initieel verzoek om internationale bescherming aangehaald had, met name de problemen die u in Irak gekend zou hebben met M. A.-L. en zijn bende (CGVS, p. 8 en 11-12). Zoals reeds eerder beargumenteerd werd in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 14 april 2011, kan er geen geloof gehecht aan de door u aangehaalde problemen met M. A.-L. en zijn bende. Het gegeven dat u nu naar aanleiding van een evaluatie van uw subsidiaire beschermingsstatus louter verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan is en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid. Dat uw echtgenote samen met uw kinderen in 2012 en uzelf in 2013 vrijwillig naar Bagdad besloten terug te keren, lijkt aan te tonen dat uw situatie in Bagdad behoorlijk was en u er geen persoonlijke problemen kende.

Hiernaast bent u nog van oordeel dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat uw dochters hier op school zitten, zij goed geïntegreerd zijn en u niet wilt dat zij naar Irak terugkeren (CGVS, p. 14). Deze door u aangehaalde elementen werpen echter geen ander licht op het feit dat u, samen met uw kinderen, langdurig en vrijwillig naar Bagdad terugkeerde en dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot dienen de door u voorgelegde documenten nog besproken te worden. Wat betreft de door u voorgelegde foto's van het opschrift op uw zaak dient te worden opgemerkt dat deze foto's niet aantonen waar, wanneer, in welke omstandigheden of met welke intenties deze werden gemaakt. Dergelijke foto's hebben bijgevolg een zeer geringe bewijswaarde. De documenten betreffende de verwondingen en ziekenhuisopname van uw dochter, met name de foto's van de ziekenhuisopname en het Belgisch medisch attest, vormen bovendien geenszins een bewijs van de door u aangehaalde problemen in Irak. De foto's van de ziekenhuisopname van uw dochter tonen immers niet aan waar, wanneer, in welke omstandigheden of met welke intenties deze foto's genomen werden en hebben aldus geen bewijswaarde. De medische attesten hebben enkel betrekking op de verwondingen van uw dochter, maar vormen geenszins een bewijs voor de door u aangehaalde omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. Wat betreft de documenten van de aangifte van 14 december 2015 dient opgemerkt te worden dat het enkel kopieën, én geen originele stukken, betreft, waardoor de authenticiteit en herkomst van deze documenten niet kan worden nagegaan. Dergelijke documenten kunnen bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt en aldus dragen deze documenten geen bewijswaarde. Hierbij dient voor de volledigheid nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie "COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude").

Voorts legt u ook nog een medisch attest voor van een psycholoog, waarin deze stelt dat u oa. omwille van de gebeurtenissen die u in Irak meegemaakt heeft momenteel kampt met psychologische problemen. Hierbij dient opgemerkt dat een dergelijk medisch attest geenszins een sluitend bewijs is voor de oorzaak van de vastgestelde psychische aandoeningen en uit het neergelegde medisch attest evenmin blijkt dat u niet in staat zou geweest zijn om een persoonlijk onderhoud af te leggen en op het CGVS in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen.

Gelet op dit alles is het Commissariaat-generaal van mening dat de status van subsidiaire bescherming die u in januari 2010 werd toegekend conform artikel 55/5 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet opgeheven dient te worden.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen immers enkel uw identiteit, werkzaamheden, gezinssamenstelling en jullie terugkeer naar Irak aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus opgeheven."

2. De ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve het volgende vast:

2.1.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht *"door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling"*. Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep indien hij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt en het onwettig bevinden van de aangevochten beslissing hem een direct en persoonlijk voordeel verschaft, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat het desgevallend inwilligen van het beroep hem een concreet voordeel oplevert (RvS 5 juli 2016, nr. 235.343).

2.1.2. Naar luid van artikel 49/2, §§ 1 en 2, van de Vreemdelingenwet, wordt de vreemdeling aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, toegelaten tot een verblijf van één jaar en in geval van verlenging, geldig gedurende twee jaar.

Naar luid van artikel 49/2, § 3, van de Vreemdelingenwet, wordt de subsidiair beschermde vijf jaar na de indiening van zijn aanvraag, tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk toegelaten.

Naar luid van § 5 van diezelfde bepaling, kan de minister of zijn gemachtigde, nadat de subsidiaire beschermingsstatus werd opgeheven, een einde maken aan het verblijf van de betrokken vreemdeling en hem verwijderen overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Artikel 11, § 3, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, na de opheffing van de internationale beschermingsstatus overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5, de minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van deze status tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten. De parlementaire werkzaamheden verduidelijken de draagwijdte van deze bepaling als volgt:

"In geval van opheffing van de internationale beschermingsstatus op basis van de artikelen 55/3 of 55/5 van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde enkel tijdens het beperkt verblijf van de vreemdeling (dus tijdens de eerste 5 jaar verblijf, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag) overgaan tot beëindiging van het verblijf en hem een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven. De rechtsbasis is terug te vinden in het nieuw artikel 11, § 3, eerste lid, 1°, van de wet. Eenmaal deze vreemdelingen als begunstigden van internationale bescherming reeds waren toegelaten tot een verblijf van onbepaalde duur of tot een meer duurzaam verblijf (vestiging of status van langdurig ingezetene), voorziet de wet geen specifieke rechtsgrond om hun verblijf te beëindigen na de opheffing van de internationale beschermingsstatus. Het verblijf kan dan enkel worden beëindigd overeenkomstig de artikelen 20 en 21 van de wet." (Parl. St. Kamer, 2015-2016, nr. 54-1730/001, 6)

2.2. Gelet op het gegeven dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende op 29 oktober 2010 en hem op 14 april 2011 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, werden de partijen ter zitting gevraagd om zich uit te spreken over het belang van verzoeker bij de huidige vordering.

2.3. Ter zitting stelt verzoekers advocaat dat verzoekers belang gelegen is in het recht te hebben om op te komen tegen een onterechte beslissing.

2.4. De verwerende partij stelt zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

2.5.1. Verzoeker diende *in casu* een verzoek om internationale bescherming in op 29 oktober 2010. Op 14 april 2011 werd hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Derhalve beschikte hij op het ogenblik van de bestreden opheffingsbeslissing, op 28 september 2018, overeenkomstig artikel 49/2, § 3, van de Vreemdelingenwet, over een recht op onbeperkt verblijf in België.

2.5.2. Verzoekers algemene stelling om het recht te hebben op te komen tegen een onterechte beslissing kan niet aanzien worden als een concreet gegeven dat erop zou wijzen dat hij nog beschikt over een belang bij zijn beroep. Verzoeker maakt immers geheel niet aannemelijk dat het desgevallend inwilligen van het beroep hem een concreet voordeel oplevert.

2.6. Verzoeker doet derhalve niet blijken van het rechtens vereiste belang zodat het beroep moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS